

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 14 Αυγούστου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλον 207

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

## Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 1635. Περὶ αὐξήσεως τῶν τιμῶν πωλήσεως Ναξίας Σμύριδος. ... 1
- N. Δ. 1636. Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ. ... 2
- N. Δ. 1637. Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τῆς Χωροφυλακῆς διαπραττομένων ἀδικημάτων κατὰ τῆς ζωῆς. ... 3
- N. Δ. 1638. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 5986)1934 περὶ μετατροπῆς ποινῶν. ... 4
- N. Δ. 1639. Περὶ καθορισμοῦ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1942 ὡς χρόνου ἐνάρξεως τῆς προσθέτου καταβολῆς πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν Δικαστικῶν κλητῆρων πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν. ... 5
- N. Δ. 1640. Περὶ εἰσπράξεως τοῖς μετρητοῖς ταχυδρομικῶν τελῶν ταχυδρομικῶν δευμάτων καὶ ἐπιταγῶν. ... 6
- N. Δ. 1641. Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐσχύρας τοῦ ἀρθροῦ 7 καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2448)40 Ἀναγκ. Νόμου περὶ ἀσκήσεως τοῦ μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μαιῶν. ... 7
- N. Δ. 1642. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων περὶ φόρων καταναλώσεως, τελῶν ψυχγωγίας καὶ Λαχείων. ... 8

## Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀγίου Νικολάου. ... 9

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1635)1942.

(Κατ' ἐντέλειαν τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1150)1942)

Περὶ αὐξήσεως τῶν τιμῶν πωλήσεως Ναξίας Σμύριδος.

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150 τοῦ 1942 Ν. Δ)τος ἀπερὶ νέων ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, λαμβανομένης κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Διεθνούς Οἰκον. Ἐπιτροπῆς, δύνανται μέχρι πέρατος τοῦ παρόντος πολέμου νὰ αὐξάνωνται αἱ ἥδη καθωρισμένα τιμὰ πωλήσεως Ναξίας Σμύριδος ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Ἡ αὐξήσις αὕτη θὰ καθορίζεται εἰς δραχμὰς ἀνὰ τόννον

καὶ κατὰ ποιότητάς σμύριδος, τὸ οὗτω δὲ προκύπτον πρὸςθετον ἀντίτιμον θὰ εἰσπράττεται μετὰ τοῦ λοιποῦ ἀντιτίμου, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ πωλήσεως Ναξίας Σμύριδος.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τοῦ ὀριζομένου ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος προσθέτου ἀντιτίμου πωλήσεως Ναξίας Σμύριδος, τὰ μὲν 3)4 ἀποτελοῦσιν ὑπέγγυον πρὸςδοτον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους, τὰ δὲ 1)4 θὰ κατατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ λειτουργούντος ἡδὴ εἰδικοῦ λ)σμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «λ)σμός προσθέτου τιμημάτων Σμύριδος».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός  
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1636)1942.  
Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων  
περὶ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ.

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ 1941 Νομοθ. Διατάγματος ἀπερὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ νὰ αὐτασφαλίζῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλων διὰ λ)σμὸν αὐτοῦ εἰσαγόμενα, ἐξαγόμενα, ἢ μεταφερόμενα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐμπορεύματα, τόσῳ κατὰ τὴν μεταφορὸν ὅσῳ καὶ κατὰ τὴν ἀποθήκευσιν, ἐναντίον παντὸς κινδύνου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πολεμικῶν.

2. Πρὸς κάλυψιν ἐνδεχομένων ζημιῶν τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ ἐπιβαρύνει τὴν ἀξίαν τῶν ὡς ἀνω ἐμπορευμάτων δι' ἀναλόγου ἀσφαλιστροῦ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

3. Τὰ ἐν λόγῳ ἀσφαλιστὰ καταχωροῦνται εἰς πίστωσιν ἰδιαιτέρου λογαριασμοῦ, εἰς γρῶσιν τοῦ ὁποίου φέρονται αἱ ἐνδεχομένως πραγματοποιούμεναι ζημίαι.

4. Πᾶσα τυχὼν ζημία ἐκ τοῦ ἀνωτέρω λογαριασμοῦ βαρύνει τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ οὗ διατίθενται τὰ ἐνδεχόμενα τυχὼν κέρδη.

5. Ἡ ἄττησις τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀσφαλιστικῆς ἐργασίας δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας, ἀπαλλάσσεται δὲ παντὸς τέλους ἢ φόρου.

6. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.  
Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Τὰ Μέλη

**Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

(3)

**ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ** ὑπ' ἀριθ. 1637)1942.

Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τῆς Χωροφυλακῆς διαπρατιομένων ἀδικημάτων κατὰ τῆς ζωῆς.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1941 Νομοθ. Διατάγματος περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἀπαλλοκτικὰ Βουλευμάτα τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὅσας ἀφορῶσιν ἀδικήματα προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 282, 293 καὶ 307 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ διαπραχθέντα ἢ ἀποδιδόμενα εἰς ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομίας Πόλεων οἰουδήποτε βαθμοῦ, ὑποβάλλονται πρὸς κύρωσιν ἢ μεταρρύθμισιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 16)29 Δεκεμβρίου 1924 ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως ἀναλόγως ἐφαρμοζόμενον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἐφαρμίζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1942 καὶ ἐφεξῆς ἐκδοθέντων τοιούτων βουλευμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Τὰ Μέλη

**Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

(4)

**ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ** ὑπ' ἀριθ. 1638)1942.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 5986)1934 περὶ μετατροπῆς ποινῶν.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἀπαλλοκτικὰ Βουλευμάτα τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὅσας ἀφορῶσιν ἀδικήματα προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 282, 293 καὶ 307 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ διαπραχθέντα ἢ ἀποδιδόμενα εἰς ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομίας Πόλεων οἰουδήποτε βαθμοῦ, ὑποβάλλονται πρὸς κύρωσιν ἢ μεταρρύθμισιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 16)29 Δεκεμβρίου 1924 ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως ἀναλόγως ἐφαρμοζόμενον.

«Περὶ τῆς διαθέσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐσόδου τούτου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης: 1) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, 2) ἐνὸς τῶν ἀντισταγγελέων Ἀρείου Πάγου ὀριζομένου κατὰ ἴδιον ἐκαστοῦ ἐτους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὀρίζοντος καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, 3) τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, 4) τοῦ Διευθυντοῦ Ἐντεταλμένων Ἐξέδων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ 5) τῶν Διευθυντῶν Διοικήσεως Δικαιοσύνης καὶ Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἀναπληρουμένων ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των. Καθόσοντα Εἰσηγητοῦ μετὰ ψήφου ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας διαχειρίσεως Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως, γραμματέως δὲ εἰς τὴν γραμματεῶν τοῦ Ὑπουργείου ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Πᾶσα διάταξις προνοοῦσα περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην οἰουδήποτε ἄλλου καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Διαρκούντος τοῦ παρόντος πολέμου ἐπιτρέπεται κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἢ μετατροπὴ πάσης ποινῆς φυλακίσεως μετὰ τὴν ἐκτίσιν τοῦ 1)3 αὐτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐπιβληθεισῶν δι' ἀδικήματα τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς κληνίου ἢ ἀγορανομικὰ τοιαῦτα ὡς πρὸς ἅπαντα ἰσχύουσιν αἱ καίμεναι διατάξεις.

2. Τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς μετατροπῆς Δικαστήριον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον μετατροπὴν ἂν πεισθῇ ὅτι ὁ καταδικασθεὶς εἶναι χροακτοῦρος ἐπικινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἐφεξῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν συγχωρεῖται.

3. Τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1 τοῦ Νόμου 5986, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ἡ μετατροπὴ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις γίνεται ὑπολογιζομένης μιᾶς ἡμέρας φυλακίσεως πρὸς δραχμ. 200—20.000 καὶ μιᾶς ἡμέρας κράτησεως πρὸς δραχμ. 50—1.000.

4. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μετατροπῆς, καθ' ἣν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἀπαιτεῖται ἢ προσαγωγὴ ἀντιγράφου φύλλου ποινικοῦ μητρώου καὶ αὕτη λόγῳ ἁλλεΐφειας συγκαινωνίας εἶναι ἰδιαζόντος δυσχερῆς, περὶ οὗ ἀποφαίνεται ἀνεκκλητῶς τὸ δικαστήριον, δύναται τοῦτο νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ἔνορκον βεβαίωσιν τοῦ αἰτούντος τὴν μετατροπὴν καὶ δύο μαρτύρων. Ἡ βάρει οὕτωςι ληφθεῖσης ἀποφάσεως διαταχθεῖσα μετατροπὴ αἵρεται ἂν ἀποδειχθῇ ψευδὴς ἢ ἔνορκος βεβαίωσις ὡς πρὸς τὸ διὰ τὴν μετατροπὴν κρίσιμον στοιχεῖον, ὅτε ὁ τυχὼν τῆς μετατροπῆς φυλακίζεται ἐκ νέου, μὴ ἐπιτροπομένης αὐτῷ πλέον. οἰασθήποτε μετατροπῆς, ἀπόλλυσι τὸ διὰ τὴν μετατροπὴν καταβληθὲν ποσόν, ἔπερ δὲν ἀναζητεῖται, καὶ πρὸς τούτοις διώκεται ἐπὶ ψευδορκίᾳ τῆς διὰ ταύτην ἐπιβαλλομένης αὐτῷ ποινῆς ἐκτιομένης ὁθροιστικῶς καὶ μὴ μετατροπομένης ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει. Ἡ αἵρουσα τὴν μετατροπὴν ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐφεσιν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Τὰ Μέλη

**Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

(5)

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1639)1942.

Περὶ καθορισμοῦ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1942 ὡς χρόνου ἕως τῆς προσθέτου καταβολῆς πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν Δικαστικῶν κλητῆρων πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν.

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ εἰσπράξις τῶν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 κεφαλαιοποιήσων ὀφειλῶν, ἐξ ἐπιδόσεων καὶ ἐκθέσεων περιόδου ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929 μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1939, τῶν Δικαστικῶν κλητῆρων πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, πραγματοποιεῖται δι' ἐπικολλήσεως ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1942 καὶ μέχρι ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς ἐκάστου τούτων, ἐπὶ παντὸς μὲν ἀποδεικτικῷ ἐπιδόσεως, ἀπὸ ταύτης καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τούτων ἐνεργουμένης, πρόσθετον ἔνσημον ἀξίας δραχμῶν δύο, ὁμοίως δὲ ἐφ' ἐκάστης ἐκθέσεώς των, προγράμματος πλειστηριασμοῦ κλπ. πρόσθετον ἔνσημον δραχμῶν πέντε, τοῦ ἐκάστου ἐν χρήσει τύπου ἐνσήμων δι' οὗ εἰσπράττονται οἱ λοιποὶ πόροι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν.

2. Ἡ ἐπικόλλησις τοῦ προσθέτου τούτου ἐνσήμου ἐκ μέρους τῶν, κατὰ τὰ ἄνω, ὀφειλετῶν δικαστικῶν κλητῆρων γίνεται ἐπὶ τε τῶν σχετικῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, ἐκθέσεων προγραμμάτων πλειστηριασμῶν κλπ. κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὀριζόμενα ὡς καὶ ἡ διαγραφή καὶ ἀκύρωσις τούτων, ἐπὶ ταῖς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Ν. Δ. 899)1941 κυρώσειν ἐν παραλείψει.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Α. Ν. 1621)1938 ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2732)1940 παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὸν παρὸν νόμον οὕτως ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως οὗτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Τὰ Μέλη

**Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ**

**Α. ΤΣΙΡΗΓΩΤΗΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

(6)

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1640)1942.

Περὶ εἰσπράξεως τοῖς μειωτοῖς ταχυδρομικῶν τελῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ ἐπιταγῶν.

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Διατάγματος περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ τέλη ἀποστολῆς ταχ. δεμάτων καὶ ταχ. ἐπιταγῶν, τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πᾶσης κατηγορίας, ἐπιτρέπεται ὥπως εἰσπράττονται τοῖς μετρητοῖς καὶ οὐχὶ διὰ γραμματοσήμου.

2. Κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ μνημονευόμενον τρόπον, ἐπιτρέπεται ἡ καταβολὴ τῶν τελῶν τῶν εἰσπραττομέ-

νων ἐπὶ τῶν ἐπιδιδόμενων ταχ. δεμάτων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ μικροδεμάτων.

3. Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους πραγματοποιούμεναι εἰσπράξεις εἰσάγονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὡς ἔσοδον τῆς ταχ. ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται τῆς εἰσπράξεως τοῖς μετρητοῖς εἰσπραττόμενα διὰ γραμματοσήμου ἐπικυλλωμένου ἐπὶ τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ δελτίου, τὰ τέλη τῆς ἐκ νέου ἀποστολῆς ταχ. δεμάτων, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα κατ' ὄλιον πληρωμῆς ταχ. ἐπιταγῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ νομολογία ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἅτα ἄλλη σνετικὴ λεπτομέρεια, καθορισθήσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Τὰ Μέλη

**Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ**

**Α. ΤΣΙΡΗΓΩΤΗΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

(7)

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1641)1942.

Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 7 καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2448)40 Ἀναγκ. Νόμου περὶ ἀσκήσεως τοῦ μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μαίδων.

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Διάταγμα περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀναστέλλεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς λήξεως τῆς πολυμικῆς καταστάσεως ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2448)1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ ἀσκήσεως τοῦ μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μαίδων.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2448)1940 Ἀναγκ. Νόμου προστίθεται 4η παράγραφος ἔξουσα οὕτως:

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ὑγειον. Κέντρου καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειον. Συμβουλίου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάθεσις μαίας κατεχόμενης τοπικῆν ἀδειαν ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν μαίδων τοῦ τόπου δι' ὃν αἰτεῖται τὴν μετάθεσιν δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων.»

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Τὰ Μέλη

**Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων περὶ φόρων καταναλώσεως, τελῶν ψυχαγωγίας καὶ Ἀρχαίων.

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Α'. Φόρος ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας.

### \*Ἀρθρον 1.

1. Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 646)1941, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβληθεὶς φόρος ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς τὰς παντὸς εἴδους αἰθούσας, καταστήματα κλπ. ἐν οἷς καταναλίσκονται οἰκιστὴς οὗτοι φύτεως φαγητά, ποτὰ κλπ. ἐπεκτείνεται εἰς πόλεις πληθυσμοῦ μέχρι 3.000 κατοίκων, τὸ δὲ ποσοστὸν τοῦ φόρου τούτου ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθάρσιων αὐτῶν ἐσόδων.

2. Ἐφεξῆς ὑπάγονται εἰς φόρον ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἀνοηπωλῶν εἰς τὰς πόλεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου πωλούμενα ἄνθη καὶ φυτὰ καλλωπισμοῦ ἐν γένει. τοῦ φόρου ὁριζομένου εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) καὶ βαρύνοντος τὸν καταναλωτήν.

3. Ἐπίσης ἐφεξῆς ὑπάγονται εἰς τὸν ὡς ἄνω φόρον ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) καὶ οἱ ὑπὸ πόσης φύτεως κατὰστρημάτων ἢ μικροπωλητῶν πωλούμενοι νωποὶ καρποὶ (φρούτα) καὶ ξηροὶ τοιοῦτοι, τὸ πωλούμενον γάλα καὶ τὰ παράγωγα τούτου, ὡς καὶ ὁ διανικῶς πωλούμενος εἰς ἰδιώτας πρὸς οἴκους κατανάλωσιν οἶνος, ἀνεξαρτήτως ἂν ἢ κατανάλωσις τῶν εἰδῶν τούτων ἐνεργεῖται ἐπιτοσίως ἢ ἔξω τοῦ καταστήματος, αἰθούσης κλπ.

### \*Ἀρθρον 2.

1. Εἰς ἐξαίρετικὰς περιπτώσεις, ἐκτιμωμένως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου Ἐλέγχου, ἐπιτρέπεται, κατόπιν ειδικῆς ἀδείας τούτων, ἡ ὑπὸ ἐνίων καταστημάτων ἐνσωμάτωσις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 646)1941, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως φόρου 5 ο/ο ὑπὲρ Κοινων. Προνοίας εἰς τὰ ἐστιατήρια, ζαχαροπλαστεία κλπ. εἰς τὸ καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν τίμημα πωλήσεως.

2. Ὁ Οἶκον. Ἐφορος ἢ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου Ἐλέγχου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰσπράξεων τῶν υποβαλλομένων εἰς τὸν φόρον ὑπὲρ Κοινων. Προνοίας καταστημάτων, δικαιούται νὰ ζητῇ πᾶσαν χρῆσιμον αὐτῷ πληροφορίαν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ κώδικι φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων ὁριζώμενα.

### \*Ἀρθρον 3.

Αἱ παρ. 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 646)1941, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν παρ. 5 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ. 1253)1942 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«5. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου υποβολῆς δηλώσεως καταλαμβάνεται προσαύξησης μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὀφειλομένου φόρου, ἐφαρμοζομένων καὶ διὰ ταύτην τῶν, ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ὁριζομένων.

«6. Ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως ἢ παραλείψεως υποβολῆς ταύτης, ἐπιβάλλεται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 5 προσαύξησης, ὁριζομένη μέχρι τοῦ πενταπλασίου τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ὃν διὰ τῆς ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως θὰ διέφευγεν ὁ φορολογούμενος».

### \*Ἀρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 646)1941, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1253)1942 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἐξῆς:

»Πλανόδιοι μικροπωληταὶ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὡς ἄνω ποινῶν ὑποκείνται καὶ εἰς κατάσχσιν τοῦ ἐμπορεύματος αὐτῶν καὶ ἐκποίησην τούτου ὑπὲρ τῆς Κοινων. Προνοίας, ὑπὸ τοῦ Τμήματος Ἀγορανομίας, παρουσίᾳ τοῦ κατωχόντος καὶ ἑτέρου ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου Ἐλέγχου.

### \*Ἀρθρον 5.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1253)1942 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 646)1941, περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων τινῶν φόρων ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τοῦ Ν. Δ. 838)1941, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων, περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τελῶν Δημοσίων. Θεαμάτων» προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Διαιρούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς ἢ ἀσκηθείσης ταύτης, δὲν ἀναστέλλεται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ καταλογισθέντος φόρου.

### \*Ἀρθρον 6.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 646)1941 καθοριζόμενος φόρος ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας ἐπὶ τῶν πάσης τάξεως Ἑνοδοχείων καὶ Οἰκοτροφείων, αὐξάνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων φορολογικῶν ποσοστῶν.

### \*Ἀρθρον 7.

Ἡ ὁληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 3 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1253)1942 Νομ. Δ)τος εἶναι, ὅτι, εἰς τὸν ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας φόρον ὑπάγονται πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων παραγόμενα πρὸς μεταπώλησιν εἰς περὶπτερα, μικροπωλητὰς κλπ. καὶ ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν, γλυκίσματα, ἐδέσματα, παρασκευάσματα, φαγητὰ κλπ. εἴτε συνεσκευασμένα, εἴτε μὴ, ὅτινα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 646)1941 Νομοθ. Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὑπάγονται εἰς τὸν ὡς ἄνω φόρον ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

### \*Ἀρθρον 8.

1. Κατὰ τῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 838)1941 Νομ. Διατάγματος ἐκδιδόμενων μετὰ προηγουμένην γενικὴν ἢ ἐδικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ Προϊσταμένων Εἰδικῶν Συνεργείων Ἐλέγχου ἀποφάσεων καθορισμοῦ κατ' ἀποκοπὴν τοῦ ἡμερησίου καταβλητέου φόρου Κοινωνικῆς Προνοίας 5 ο/ο τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 646)1941 Νομ. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιτρέπεται ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἄσκησις ἐνστάσεων ἢ προσφυγῶν, μὴ ἀναστέλλοντων τὴν ἐκτέλεσιν ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος 838)1941 φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως καταβολῆς τοῦ καθορισθέντος κατ' ἀποκοπὴν ἡμερησίου καταβλητέου φόρου ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας 5 ο/ο πέραν τῶν πέντε ἐπομένων ἡμερῶν ἐκαστοῦ δεκαπεντημέρου, ὁ Οἶκον. Ἐφορος ἢ ὁ προϊστάμενος εἰδικοῦ συνεργείου Ἐλέγχου, προβαίνει εἰς τὴν ἐκδосιν καταλογιστικῆς πράξεως κατὰ τοῦ καθυστέρησαντος τὴν καταβολήν, ἐπιβάλλων ἐκτὸς τοῦ μὴ καταβληθέντος φόρου καὶ πρόστιμον ἀπὸ δραχ. 2.000 μέχρι δραχ. 20.000 δι' ἐκαστὴν καθυστέρησιν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι δραχ. 50.000.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἐνδὲ-

κων μέσων μὴ ἀναστελλόντων τὴν ἐκτέλεσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1253)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

3. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου, τῶν προσαυξήσεων καὶ τῶν προστίμων τῶν ἐπιβαλλομένων δι' οἰωνδήποτε ἀποφάσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Προϊσταμένου Εἰδικοῦ Συνεργείου Ἐλέγχου διὰ χρηματικῆς καταλόγου ἀποστελλομένου εἰς τὴν Ταμείαν τῆς περιφέρειας τοῦ φορολογουμένου.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἀνωτέρω κατ' ἀποκοπὴν καθοριζομένου φόρου ὑπὲρ Κοινωνικῆς Προνοίας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Β' Φορολογία Δημοσίων Θεαμάτων, Κέντρον Διατάξεως καὶ Πόλεις εἰς.

#### \* Ἀρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 2, τοῦ ἄρθρου 7, τοῦ Ν. Δ)τος ὑπ' ἀριθ. 955)1942 ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν Νόμων περὶ μονοπωλίων καὶ φόρων καταναλώσεως, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ ποσὸν τοῦ ὀριζομένου παγίως ἐπὶ τῶν ζαχαροπλαστικῶν πολυτελείας ἡμερησίου φόρου ὀρίζεται μέχρι δραχμῶν 20.000 δι' ἐκάστην ἡμέραν λειτουργίας αὐτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται ἐκαστοτε νὰ αὐξομειωθῇ τὸ ἀνωτέρω καθοριζόμενον ὄριον.

#### \* Ἀρθρον 10.

Ὁ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 504)1937, ἐπιβαλλόμενος εἰδικὸς φόρος εἰς κέντρα διασκέδασης καὶ ὀριζόμενος παγίως δι' ἐκάστην ἡμέραν λειτουργίας αὐτῶν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ)τος 646)1941 αὐξάνεται καὶ ὀρίζεται ἐφεξῆς ὡς κάτωθι:

- α) Διὰ τὰ κέντρα πρώτης τάξεως δραχ. 2000—3000.
- β) Διὰ τὰ κέντρα δευτέρας τάξεως δραχ. 1500—2000.
- γ) Διὰ τὰ κέντρα τρίτης τάξεως δραχ. 1000—1500.
- δ) Διὰ τὰ κέντρα τετάρτης τάξεως δραχ. 500—1000.
- καὶ ε) Διὰ τὰ κέντρα πέμπτης τάξ. μέχρι δρ. 500

#### \* Ἀρθρον 11.

Ἡ κατάταξις τῶν κέντρων διασκέδασης καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ παγίως καταβλητέου ἡμερησίου φόρου ἐντὸς τοῦ περιθωρίου τοῦ ἀφιεμένου δι' ἐκάστην τάξιν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ὁ καθορισμὸς τοῦ φόρου εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παραγράφου 3, τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀνωτέρω Α. Ν. 504)1937, ὡς καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 666)1937, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ζαχαροπλαστικῶν, ὡς τοιούτων πολυτελείας καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ παγίως καταβλητέου ἡμερησίου φόρου, ἐνεργεῖται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Φορολογίας δημοσίων θεαμάτων Ἀθηνῶν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας φορολογίας Δημοσίων Θεαμάτων, ὡς Προέδρου καὶ ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς Οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὡσαύτως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζονται καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημιώσεις κατὰ συνεδρίαν, ὡς καθορίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1433)1942 Νομ. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων ὑπηρεσιῶν

Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν» διὰ τὰς Ἐπιτροπὰς δευτέρου βαθμοῦ.

#### \* Ἀρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 505 τοῦ 1937 ἀπερὶ Κώδικος φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Πᾶς θεατρώνης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δημοσίου θεάματος ὀφείλει νὰ λάβῃ ἄδειαν τελέσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

2. Ἡ ἄδεια τελέσεως δημοσίου θεάματος ἐκδίδεται ἐπὶ πληρωμῇ τέλους δι' ἐκάστην παραστάσιν καθοριζομένου συμφώνως πρὸς πᾶς κατωτέρω διακρίσεις:

α) Ἐφ' ὅσον τὸ θέαμα δίδεται κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200).

β') Ἐφ' ὅσον τοῦτο δίδεται κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).

γ') Ἐφ' ὅσον τοῦτο δίδεται κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας (500).

3. Διὰ πλείονας κινηματογραφικὰς παραστάσεις διδιμένης κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας μία μόνον ἄδεια ἐκδίδεται ἐπὶ καταβολῇ τέλους δραχμῶν διακοσίων (200). Ἐὰν κινηματογραφικαὶ παραστάσεις συνεγίζονται ἢ ἀρχονται κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας καταβάλλεται ἴδιον τέλος ἄδειας, μιᾶς ἐκδιδομένης καὶ ἐν προκειμένῳ ἄδειας ἐπὶ καταβολῇ τέλους δραχμῶν τετρακοσίων (400), ἔστω καὶ ἂν αἱ παραστάσεις εἶναι πλείονες τῆς μιᾶς, ὡσαύτως δὲ ἐφ' ὅσον κινηματογραφικαὶ παραστάσεις συνεγίζονται ἢ ἀρχονται κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας, καταβάλλεται ἐπίσης ἴδιον τέλος ἄδειας, μιᾶς ἐκδιδομένης καὶ ἐν προκειμένῳ ἄδειας ἐπὶ καταβολῇ τέλους δραχμῶν πεντακοσίων (500), ἔστω καὶ ἂν αἱ παραστάσεις εἶναι πλείονες τῆς μιᾶς.

4. Ἐφ' ὅσον δημοσίον θέαμα ὡς ἐν τῆς φύσεώς του (ἀγῶνες, παίγνια, παιδικαί, ἐκθέσεις κλπ) συνεγίζονται ἐκτὸς τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ἢ καὶ κατὰ τὰς νυκτερινὰς εἰσέτι ὥρας, μία καὶ ὑδὴ ἄδεια τελέσεως ἐκδίδεται ἐπὶ καταβολῇ τέλους δραχμῶν διακοσίων (200).

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται αἱ πρωϊναὶ ἢ ἀπογευματινὰ ἢ νυκτερινὰ παραστάσεις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 2 τέλους ἄδειας.

6. Τὸ τέλος ἄδειας τελέσεως δημοσίου θεάματος εἰς πόλεις πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 10.000 κατοίκων ἢ ἀνεξαρτήτως, πληθυσμοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ μεγαλύτερα τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τριᾶκοντα (30) περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ.

Εἰς προάστεια πόλεων τὸ τέλος τῆς ἄδειας τελέσεως καθορίζεται αὐτοτελῶς ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ προαστείου, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἀπογραφὴν.

Ἡ περιφέρεια τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τέλους ἄδειας τελέσεως δημοσίου θεάματος θεωρεῖται ὡς μία πόλις.

#### \* Ἀρθρον 13.

Ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1942 καὶ ἐν ταῖς παραγράφαις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 505 τοῦ 1937 «περὶ Κώδικος τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων» ὀριζόμενα ἀπ᾽ ἀλλήλα ἀπὸ τῶν τελῶν δημοσίων θεαμάτων καταργοῦνται.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 505)1937 ἀπερὶ κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβανόμενης κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ν' ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὸν παρόντα νό-

μον τελών δημόσια θεάματα ἐν γένει ὁργανωμένα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Δήμων, ἢ Κοινοτήτων, καὶ ὧν αἱ εἰσπράξεις διατίθενται ὑπὲρ ἐθνικῶν, κοινωφελῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

Ὡσαύτως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται ν' ἀπαλλάσσονται :

1) Θεάματα παντὸς εἶδους διδόμενα ὑπὸ τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης ἐντὸς τοῦ καταστήματος αὐτῆς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν.

2) Θεάματα ἐν γένει τελούμενα ὑπὸ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Σχολείων, τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Καλλιεγίου Ἀθηνῶν, ὑπὲρ εὐεργετικῶν ἢ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

3) Μουσικαὶ ἐκτελέσεις διδόμεναι ὑπὸ τυφλῶν μουσικῶν, καὶ 4) Συνουσία τῆς Συμφωνικῆς ὁρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ τῶν μετακείμενων πρὸς σύμπραξιν εἰς ταῦτα ἐξῶν καλλιτεχνῶν. ὁσάκις δίδονται ὑπὲρ κοινωφελῶν ἢ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

#### Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ άρθρου 20 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 505 τοῦ 1937 «περὶ Κώδικος τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«4. Μόνον εἰς τοὺς Ἑφορικούς ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἡ ἐποπτεία τῶν δημοσίων θεαμάτων προσθέτως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, χορηγοῦνται ἔξοδα κινήσεως δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐνασχέσεως προσθέτου ὑποσείας ἐποπτείας, ὁρίζοντα ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«5. Τὰ ἐν λόγῳ ἔξοδα κινήσεως χορηγοῦνται κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφόρον Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν καὶ ὑπὸ τοῦτον ἄρχησιν αἰφνιδιαστικῶν ἐλέγχων ἐν τοῖς θεάμασι, μόνον ὅπως ἐφ' ἑσὶν εἰσπράξεις τοῦ ἐσόδου ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

#### Ἄρθρον 15.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 666 τοῦ 1937 «περὶ φορολογίας τῶν Τουριστικῶν Ξενοδογείων καὶ ζαχαροπλαστείων πολυτελείας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Καθίσκοντα ἐλεγκτῶν Φορολογίας δημοσίων θεαμάτων ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου Οἴκου. Ἐφόρου εἰς πάντας (5) Ἑφορικούς ὑπαλλήλους κατέχοντας ὁργανικὴν θέσιν ὑπουργικοῦ γραμματέως ἢ εἰσηγητοῦ, προσθέτως πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, χορηγοῦνται δ' αὐτοῖς ἔξοδα κινήσεως δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐνασχέσεως τῆς προσθέτου ταύτης ὑπηρεσίας, ὁρίζοντα ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν»

#### Ἄρθρον 16.

Οἱ τακτικοὶ ἐπόπται Φορολογίας Δημοσίων θεαμάτων κατατάσσονται εἰς 2 τάξεις Ἐποπτῶν καὶ διακλαδιζοῦνται ὡς ἑξῆς :

1) Ἐπόπται β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφείως β' τάξεως, καὶ

2) Ἐπόπται α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφείως α' τάξεως.

#### Ἄρθρον 17.

1. Ἐπόπτης β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφείως β' τάξεως διορίζεται ὁ ἕκτος τῶν ἀπὸ τοῦ άρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 607/1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας δημοσίων θεαμάτων» ὁρίζοντα προσόντα.

2. Ὁ Ἐπόπτης β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφείως β' τάξεως προάγεται εἰς ἐπόπτην α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφείως α' τάξεως μετὰ τριετὴ εὐδαιμον ὑπηρεσίαν.

3. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπηρετοῦντες τακτικοὶ ἐπόπται φορολογίας δημοσίων θεαμάτων κατατάσσονται αὐτοδικαίως εἰς ἐπόπτας β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφείως β' τάξεως.

4. Ὁ προηγούμενος διανυθείς χρόνος ἐν θέσει τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου ἐπόπτου φορολογίας δημοσίων θεαμάτων λογίζεται διὰ τὴν προσαύξησιν τοῦ μισθοῦ λόγῳ πολυετούς ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὴν εἰς Ἐπόπτην α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφείως α' τάξεως προαγωγήν, ἐφόσον ᾗθελον κριθῇ ἱκανοὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας.

5. Διὰ τοὺς ἐκτάκτους καὶ ἐπὶ συμβάσει ἐπόπτας ἐξακολουθοῦσι ἰσχύουσαι αἱ ὑφιστάμεναι σχετικαὶ διατάξεις κατὰ πάντα τ' ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσιακὴν αὐτῶν κατάστασιν.

#### Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 504/1937 περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Β. Διαταγμάτων, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον μέχρι 50.000 δραχμῶν κεχωρισμένως δι' ἐκάστην παράβασιν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι ποσοῦ 100.000 δραχμῶν.

#### Ἄρθρον 19.

Ἡ παράγραφος 1, τοῦ άρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 666/1937 περὶ φορολογίας τῶν Τουριστικῶν Ξενοδογείων καὶ Ζαχαροπλαστείων πολυτελείας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Πᾶσα παράβασις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Β. Διαταγμάτων, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον μέχρι 50.000 δραχμῶν κεχωρισμένως δι' ἐκάστην παράβασιν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι ποσοῦ 100.000 δραχμῶν.

#### Ἄρθρον 20.

Διαρκούσης τῆς διεθνούς ἐμπολέμου καταστάσεως ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1935 Διατάγματος περὶ διαικασίας, τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατ' ἐκτίμησιν καταβαλλομένου τέλους δημοσίων θεαμάτων κλπ. δεκαήμερος προθεσμία πρὸς προσαγωγήν τῶν ἀδικοῦντων εἰσιτηρίων ἐκτάκτων δημοσίων θεαμάτων, ὁρίζεται εἰκοσαήμερος.

Γ'. Φόρος καταναλώσεως ἀνθρακασβεστίου.

#### Ἄρθρον 21.

1. Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 794/1937 «περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ ἀνθρακασβεστίου», ὡς ἐτροποιοῦντο διὰ τοῦ άρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 955/1942 Νομ. Διατάγματος, ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι παρ' ἀγαμέμου ἢ τοῦ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου ἀνθρακασβεστίου, ὁρίζεται ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (ἀριθ. 40) κατὰ χιλιόγραμμον, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τῶν Ἀναγκαστικῶν Δανείων.

2. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατέχοντες ἀνθρακασβεστίν, εἰς ποσότητα ὅση τῶν πάντας (ἀριθ. 5) ὁκάδων ὀφείλουσιν, ἔπως, ἐντὸς τοῦ θεσμίας εἰκοσίου ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, δηλώσει τὴν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένην ποσότητα ἀνθρακασβεστίου εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον ἢ Τελωνειακὴν Ἀρχὴν καὶ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὴν ἀνκλογούσαν ἐπὶ πλεῶν διαφορὰν τοῦ φόρου καταναλώσεως.

Δ'. Φόρος καταναλώσεως φωτιστικῶν οὐσιῶν.

#### Ἄρθρον 22.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1941/1940 «περὶ φόρου καταναλώσεως ἀσετυλίνης καὶ ἄλλων φωτιστικῶν οὐσιῶν» ἐκδιδομένη ἀξία παραγωγῆς φωταερίου

ἡ ἡλεκτρικῆς δυνάμεως ὑπὸκειται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τέλος. χαρτοσήμου δραχμῶν πεντακοσίων (ἀριθ. 500).

#### Ἄρθρον 23.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁ κατὰ τὸν νόμον Γ'ΦΑΖ' τοῦ 1910 «περὶ φόρου καταναλώσεως ἀσετυλίνης καὶ ἄλλων φωτιστικῶν οὐσιῶν», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ πρὸς φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν καταναλισκόμενου ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν προδότην φωτεινῶν εἰκόνων ἐν κινηματογράφους καταναλισκόμενου ρεύματος, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ κινητήριον δύναμιν ἢ πρὸς πᾶσαν ἀλλήν βιομηχανικὴν χρῆσιν καταναλισκόμενου τοιοῦτου.

#### Ἄρθρον 24.

Δι' ἐκάστην τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ νόμου Γ'ΦΑΖ' τοῦ 1910 «περὶ φόρου καταναλώσεως ἀσετυλίνης καὶ ἄλλων φωτιστικῶν οὐσιῶν» μνημονευμένων παραβάσεων, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρῶστιμον ἀπὸ 5.000 μέχρι 200.000 δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀπὸ 10.000 μέχρι 500.000 δραχμῶν.

#### Ἄρθρον 25.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ νόμου Γ'ΦΑΖ' τοῦ 1910 «περὶ φόρου καταναλώσεως ἀσετυλίνης καὶ ἄλλων φωτιστικῶν οὐσιῶν» ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως φόρων καταναλώσεως» εἶναι ὅτι οἱ παράγοντες ἐν γένει φωταερίου ἢ ἡλεκτρικὴν δύναμιν εἴτε δι' ἰδίων χρήσιν, εἴτε καὶ πρὸς ἄλλους σκοποὺς καὶ χρησιμοποιοῦντες μέρος τούτων πρὸς φωτισμὸν ἢ θέρμανσιν τῶν οἰκῶν, ἐργοστασίων, γραφείων, ἀποθηκῶν ἢ ἄλλων χώρων τῶν ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι τὸν κατὰ τὸν ἀνωτέρω νόμον ἀνέκοντα φόρον καταναλώσεως καὶ ἐπὶ τοῦ δι' ἰδίων χρήσιν καταναλισκόμενου μέρους τοῦ φωταερίου ἢ τῆς ἡλεκτρικῆς δυνάμεως.

#### Ἄρθρον 26.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ νόμου Γ'ΦΑΖ' τοῦ 1910 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α3. Τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, ὡς αὕτη τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, πρῶστιμα ἐπιβάλλονται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν παράβασιν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ δημοσίου ὀργάνου.

Διὰ τῆς πράξεως ταύτης προσδιορίζεται καὶ καταλογίζεται καὶ ὁ ὀφειλόμενος φόρος.

Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο διατάξεις.

Διαρκούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἀσκήσιν τῆς προσφυγῆς ἢ ἀσκηθείσης τοιαύτης δὲν ἀναστέλλεται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ καταλογισθέντος φόρου.

Β') Φόρος καταναλώσεως πυρίτιδος κλπ. ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

#### Ἄρθρον 27.

1. Ὁ κατὰ τοὺς Νόμους ΓΧΜΑ' (ὑπ' ἀριθ. 3644) τοῦ 1919 «περὶ φορολογίας τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκόμενων, πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ σφαιριδίων (σκαγιῶν)» καὶ ΓΩΠΘ' (ὑπ' ἀριθ. 3889) τοῦ 1911 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ΓΧΜΑ' τοῦ 1910, περὶ φορολογίας τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκόμενων πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ σφαιριδίων (σκαγιῶν)» εἰσπραττόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει παραγομένων ἢ ἐκ τοῦ ἐξω-

τερικοῦ εἰσαγομένων πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ἐν γένει ὑλῶν καὶ σφαιριδίων (σκαγιῶν) ὀρίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὡς ἐξῆς :

α') Διὰ τὴν πυρίτιδα ὑπονόμων εἰς δραχμὰς δέκα (10) κατ' ἑκά.

β') Διὰ τὴν ἀκαπνον πυρίτιδα εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400) κατὰ χιλιόγραμμον.

γ') Διὰ τὴν μέλαιναν πυρίτιδα παντὸς εἶδους εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40) κατ' ὅκ.

δ') Διὰ τὴν δυναμίτιδα πρώτης κατηγορίας εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40) κατ' ὅκ.

ε') Διὰ πάσας τὰς ἐκρηκτικὰς ὑλας, τὰς μὴ ἐμπεριεχούσας νιτρογλυκερίνην, ἤτοι σεδίτιδα, φαβίε καὶ τὰς ἀναλόγους, εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40) κατ' ὅκ.

στ') Διὰ τὴν δυναμίτιδα δευτέρας κατηγορίας (φορτίτιδα ἢ μέλαιναν δυναμίτιδα) εἰς δραχμὰς τριάκοντα (30) κατ' ὅκ.

ζ') Διὰ τὰ σφαιρίδια (σκάγια) εἰς δραχμὰς ἑξ (6) κατὰ χιλιόγραμμον.

2. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ἐν λόγῳ φόρου καταναλώσεως θὰ ἐνεργῇται διὰ τῶν ἐν χρήσει ταινιῶν, διατμημένων ἀναλόγως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρις ἐκτυπώσεως νέων ταινιῶν.

3. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατέχοντες πυρίτιδα, ἐκρηκτικὰς ὑλας καὶ σφαιρίδια (σκάγια) ἐν δοχείοις ἢ κυτίοις, ὅφ' ὧν ἔχουσιν ἤδη ἐπιτεθῇ αἱ κεκκονισμένοι ἐνσημοὶ ταινίας τοῦ φόρου καταναλώσεως, εἰς ποσότητα δὲ ὅν τῶν πέντε (5) ὀκλάδων ἐξ ἐκάστου εἶδους ὀφείλουσιν, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσίων ἡμερῶν, δηλώσωσιν εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον τὴν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένην ποσότητα ἐκάστου τῶν εἰδῶν τούτων καὶ τὴν ἀποθήκην, ἐν ἣ ταῦτα εἶναι ἐναποθηκευμένα καὶ καταβάλωσιν ἀμέσως εἰς τὸ ἀρμοδίον Ταμεῖον τὴν ἀναλογοῦσαν ἐπὶ πλέον διαφοράν τοῦ φόρου καταναλώσεως. Εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφοράς τοῦ φόρου ὑπόκεινται καὶ οἱ κατέχοντες ἐνσημοὺς ταινίας τοῦ φόρου τούτου, μὴ χρησιμοποιηθείσας εἰσέτι διὰ τὸν δι' ὃν προορίζονται σκοπὸν.

#### Ἄρθρον 28.

Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Νόμου ΓΧΜΑ' 1910 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τούτου προβλεπομένων ποινικῶν κυρώσεων, ἐπιβάλλονται διὰ πράξεων τοῦ πρώτου ἐπιληφθέντος Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Τελώνου καὶ Διοικητικῆς κυρώσεις πρῶστιμον ἀπὸ δραχμῶν 5.000 μέχρις 100.000.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως προσδιορίζεται καὶ τὸ ποσὸν τοῦ τυχόν ὀφειλομένου φόρου.

Ἡ πράξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Τελώνου κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου δημοσίου ὀργάνου, ἐντὸς δὲ εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.

Διαρκούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἀσκήσιν προσφυγῆς ἢ ἀσκηθείσης τοιαύτης δὲν ἀναστέλλεται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

ΣΤ') Φορολογία αὐτοκινήτων, ποδηλάτων κλπ.

#### Ἄρθρον 29.

1. Τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1233) 1938 «περὶ φορολογίας τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων» ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἐπὶ παντὸς ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως τιθεμένου τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρ. 5 παρ. 1 καὶ 3, 9 παρ. 1 καὶ 10 παρ. 1 τοῦ

αὐτοῦ ὡς ἄνω Α. Ν., εἰσπράττεμένα τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, ὡς ταῦτα ἠρξήθησαν διὰ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 955) 1942 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν Νόμων, περὶ Μονοπωλίων καὶ Φόρων Κατανάλω-  
σεως», διπλασιάζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—43.

2. Τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἠνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1233) 1938 Ἀναγκ. Νόμου ἐτήσιον τέλος φορτηγῶν βενζινοκινήτων αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὡς ταῦτα ἠρξήθη διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 955) 1942 Νομοθ. Διατάγματος, ὀρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943 εἰς 5.000 δραχμὰς κατὰ ἵππον καὶ 40.000 δραχμὰς κατὰ τόννον ὠρελήμου φορτίου.

3. Τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1233) 1938 ἐτήσιον τέλος φορτηγῶν αὐτοκινήτων κινούμενων διὰ τῆς ἐκκινητήρας, ὡς τοῦτο ἠρξήθη διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 955) 1942 Νομοθ. Διατάγματος, τριπλασιάζεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1942—1943.

4. Τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1233) 1938 καταβαλλόμενον ἐτήσιον τέλος κυκλοφορίας ποδηλάτων (ποδοκινήτων), ὡς τοῦτο ἠρξήθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 955) 1942, ὀρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943 εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000).

5. Τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1233) 1938 καταβαλλόμενα τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ποδηλάτων, ὡς ταῦτα ἠρξήθησαν διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 955) 1942, τετραπλασιάζονται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1942—43.

#### Ἄρθρον 30.

1. Ἀπὸ τοῦ τρέχοντος οἰκον. ἔτους 1942—43 καὶ διαρκείας τῆς διεθνούς ἐμπολέμου καταστάσεως ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον ὑπ' ἀριθ. 1233) 1938 φορολογίαν τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων καὶ τὰς δημοσίας ἐν γένει χρήσεως αὐτοκίνητα, ἐξομοιούμενα ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν ταύτην πρὸς τὰ ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτοκίνητα καὶ διεπόμενα ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε ἀντιστοίχως διὰ τὰ τελευταία ταῦτα αὐτοκίνητα.

2. Ὡς δημοσίας ἐν γένει χρήσεως αὐτοκίνητα νοοῦνται τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 6318) 219 τοῦ ἔτους 1938 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων τούτων, χαρακτηρισθέντα ὡς τοιαῦτα.

3. Ὁμοίως ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—43 καὶ διαρκείας τῆς διεθνούς ἐμπολέμου καταστάσεως ὑπόκεινται εἰς ἐτήσιον τέλος κυκλοφορίας, καθορισθησόμενον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας, πάντως οὐχὶ κατώτερον τῶν δραχμῶν 35.000 καὶ τὰ διὰ συσκευῆς ἀεριογόνου κινούμενα αὐτοκίνητα.

Ἡ κατὰ τ' ἠνωτέρω κοινὴ ἀπόφασις θέλει ἐκδοθῆ ἐντὸς τριμήνου τοῦ ἔτους 1942.

#### Ἄρθρον 31.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1233 τοῦ 1938 «περὶ φορολογίας τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«8. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1939 ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῶν αὐτοκινήτων ἐνεργεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστέλλῃ ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συντάξεως τοῦ

Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ τόπου διαμονῆς, τοῦ τε πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ τοῦ αὐτοκινήτου. Διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀντιγράφων τούτων παρέχεται εἰς τοὺς συμβολαιογράφους ἀμοιβὴ κατ' ἀντίγραφον φύλλου χαρτοσήμου, ὀριζομένη κατ' ἐκάστον οἰκονομικὸν ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνημοσιουμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καθορισθῆσεται καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς ταύτης καὶ οἱ ὑποχρεοὶ πρὸς πληρωμὴν».

2. Εἰς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 18 αὐτοκινήτων» προστίθενται δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφιον ἑχοντα οὕτω:

Δηλώσεις ἀκινήσιας, ἐμπροθέσμως καὶ κανονικῶς υποβληθεῖσαι, ἰσχύει ἐφεξῆς καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη, ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται ἀνάληψις τῆς σχετικῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐφόσον ἀποδεικνύεται βασίμως ὅτι ὄντως τοῦτο εὐρίσκειτο ἐν ἀκινήσει καὶ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα.

τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1233 τοῦ 1938 «περὶ φορολογίας τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων», ἀφορῶσι τὰς ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1941—1942 καὶ ἐντεῦθεν υποβληθεῖσας καὶ υποβαλλόμενας τοιαύτας δηλώσεις.

Ἡ περιπτώσει μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ αὐτοκινήτου παύει ἰσχύουσα ἡ υποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρώην κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου δηλώσις ἀκινήσιας καὶ ὑποχρεοῦται ὁ νέος κάτοχος τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὴν υποβολὴν νέας τοιαύτης δηλώσεως ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν, ἀφ' ἧς οὗτος ἀπέκτησε τὴν κυριότητα τοῦ αὐτοκινήτου.

3. Λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, παρατείνεται ἡ προθεσμία υποβολῆς δηλώσεων ἀκινήσιας αὐτοκινήτων καὶ αὐτοκινήτων ποδηλάτων διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—43 μέχρι λήξεως ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

#### Ἄρθρον 32.

Τὸ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1233 τοῦ 1938 προβλεπόμενον πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 15.000 ὀρίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι δραχμῶν Διακοσίων χιλιάδων (200.000).

Ζ' Φορολογία Τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων.

#### Ἄρθρον 33.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀν. Ν. ὑπ' ἀριθ. 258) 1936, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 955) 1942 Νομοθ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Τὰ κέντρα, ἐν οἷς λειτουργοῦσι τεχνικὰ παίγνια, διακρίνονται εἰς πέντε τάξεις, τὸ δ' ἐπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενον ἐτήσιον τέλος ὀρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943 ὡς ἑξῆς:

Διὰ τὴν πρώτην τάξιν εἰς δραχμὰς πεντήκοντα χιλιάδας (ἀριθ. 50.000), διὰ τὴν δευτέραν εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (ἀριθ. 30.000), διὰ τὴν τρίτην εἰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (ἀριθ. 20.000), διὰ τὴν τετάρτην εἰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας (ἀριθ. 10.000) καὶ τέλος διὰ τὴν πέμπτην τάξιν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (ἀριθ. 5.000).

#### Ἄρθρον 34.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 258) 1936, ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 955) 1942 Νομοθ. Διατάγματος, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Αἱ Λέσαι μικτῶν παιγνίων καὶ τὰ Σωματεία, ἐν

ως θέλει επιτραπῇ ἡ λειτουργία τοιούτων, διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις, τὸ δ' ἐπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενον τέλος ἱρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943 ὡς ἐξῆς: Διὰ τὴν πρώτην τάξιν εἰς δραχμὰς τετρακοσίας χιλιάδας (400.000). διὰ τὴν δευτέραν εἰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) διὰ τὴν τρίτην εἰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000).

Διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην, τὸ τέλος ἡρῶνται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943, ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὰ α' τάξεως δραχμὰι πεντηκόνται χιλιάδες (500.000). διὰ τὰ β' τάξεως δραχμὰι τετρακοσίας χιλιάδες (400.000) καὶ διὰ τὰ γ' τάξεως δραχμὰι τριακοσίας χιλιάδες (300.000).

β. Λέσγαι μικτῶν παιγνίων καὶ Σωματεῖα ἐν οἷς λειτουργοῦσι καὶ τεχνικὰ παίγνια, καταβάλλουσι πρόσθετον ἐτήσιον τέλος ὀριζόμενον ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943 εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) διὰ τὰ κέντρα τῆς πρώτης τάξεως, εἰς δραχμὰς πενήκοντα χιλιάδας (50.000) διὰ τὰ τῆς δευτέρας καὶ εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000) διὰ τὰ τῆς τρίτης.

#### Ἄρθρον 35.

Ὁ ἔλεγχος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 258)1936 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ τυχερῶν καὶ μὴ παιγνίων διατάξεων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, δύναται ν' ἀντιθῇται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων εἰς τὰς περιοριστάς τῆς τῆς Διοικήσεως Προσωποδότης καὶ Θεσσαλονίκης δύναται νὰ συνιστῶνται Συνεργεῖα ἐξ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἐν λόγῳ ἔλεγχον οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους χορηγοῦνται ἡμερησίως ἑξέδρα κινήσεως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, καθοριζόμενα ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἀν. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 258)1936, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, καταλογιζομένης εἰς τὰ ἑξέδρα βεβαιώσεως τῶν ἐμμεσῶν φόρων.

#### Η' Φόρος εἰδῶν πολυτελείας.

##### Ἄρθρον 36.

Ἡ περὶπτωσις γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1991)1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 2781)1941 καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 646)1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1210)1942, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

γ') Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσερχομένων οἶνων πάσης φύσεως, (ἐπιτραπέζιων, ἐπιδορπίων, ἀρωμάτων κλπ.) τῶν ἀποσταγμάτων οἶνου, ἡδυπότων καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τοῦ ἐμφιαλωμένου ζύθου.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἡχογυρίου παραγωγῆς ἐπιβάλλεται ἡ φορολογία ἀνεξαρτήτως τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν ἐμφιαλωμένων ἀρχικῶς ἐν τῇ ἐργαστασίᾳ παραγωγῆς, ὑπόκεινται δὲ ταῦτα εἰς συμπληρωματικὴν ἐπικύβλησιν ἐνσήμων ἀναταξὶς πρὸς τὴν ἐκάστοτε τιμὴν πωλήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν μεταπρατῶν κλπ., ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις περὶ ἧς ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τῶν κατανεμημένων εἰς τὰ πάσης φύσεως καταστήματα ἢ κέντρα οἶνων καὶ ποτῶν, ἐμφιαλωμένων ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἀξίας ἐκάστης φιάλης οἶνου ἢ ποτοῦ, διὰ τὴν ἐπιδο-

λὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνολικῶς εἰσπραττομένου ἀντιτίμου τῶν λιανικῶς κατὰ ποτήρια πωλουμένων ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ οἶνων ἢ ποτῶν.

##### Ἄρθρον 37.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. III τοῦ ἐδαφ. Ε' τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1991)1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 2781)1941, εἶναι, ὅτι εἰς τὸν φόρον πολυτελείας δὲν ὑπόκεινται μόνον τὰ πρωτότυπα ἔργα γλυπτικῆς ἢ ζωγραφικῆς τὰ πωλούμενα αὐτοπροσώπως ἢ εἰς εἰδικὰς αἰθούσας καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων ὑπὸ τῶν κατεσκευασάντων αὐτὰ καλλιτεχνῶν.

##### Ἄρθρον 38.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1210)1942 Ν. Διατάγματος εἶναι, ὅτι συνυπεύθυνοι διὰ τὴν παράλειψιν ἐπικυβλήσεως ἐνσήμων φόρου πολυτελείας ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τούτων εἰδῶν καθίστανται καὶ οἱ πάσης φύσεως καταστηματαῖοι ἢ ἐπιχειρηματεῖαι ἢ μεσάζοντες ἢ ἐντολοδόχοι οἱ πωλοῦντες ἐπὶ προμηθείᾳ ἢ ἐπὶ οἰαδήποτε ἄλλῃ ἀπολαυῇ, τὰ εἶδη ταῦτα, διὰ λογαριασμοῦν τρίτων εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε ἐν δημοπρασίᾳ, ὑποβαλλόμενοι καὶ οὗτοι εἰς τὰς κυρώσεις τῆς παραγράφου ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ ἄρθρου τούτου.

##### Ἄρθρον 39.

Ἡ περὶπτωσις α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1991)1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 2781)1941 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α') Ἐπὶ τῶν γυμνασίων ἐλαίων ἐν γένει, ἐπὶ τῶν συνθετικῶν βάσεων ἀρωμάτων (κουμαρίνη, ἡλιοτροπίνη, βανιλίνη, ἐνδρανολικὸν μεθύλιον κλπ.) ἐπὶ τῶν πραιόντων ἀρωματοποιῶν καὶ καλλυντικῶν ἐν γένει (κολώνια, ἀρώματα ἐν γένει, μυραλοισαί, πομπάδες, κρέμαί, ψιμίθια, βαφαί προσώπου ἢ γυλιῶν, ποτῶν, σάπωνες ἀρωματικοὶ ἐν γένει, ὀδοντορτρυκτα, ὀδοντόπασται καὶ ἐλιξήρια ὀδόντων, καλλυντικὰ κώμας, βασαί, τριγῶν καὶ ὀνύχων), εἴτε εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴτε παρασκευάζονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀπάντων τούτων συνσκευασμένων εἰς φιάλας, βάλια ἢ ἄλλα δοχεῖα ἢ κυτία ἢ καθ' οἷον, δῆλως ἕτερον εἶδος συσκευασίας, ἀνεξαρτήτως δὲ τιμῆς αὐτῶν.

Ὁμοίως ὑπάγονται εἰς τὸν φόρον πολυτελείας καὶ οἱ συνθετοὶ αἰθέρες διὰ ποτὰ τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 159)140 καὶ εἰς ποσοστὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο ο), ἐφ' ὅσον εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οὗτοι εἴτε εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ συνεπῶς ὑπὸ τὴν φορολογίαν εἰς τὴν ὅσην φορολογίαν κατὰ τὸν ἐκτελωνιτικόν, εἴτε παρήχθησαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὑπόκεινται εἰς φόρον πολυτελείας κατὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι πωλήσεις ἐκ 10 ο ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τελευταίας πωλήσεως πρὸς τὸν καταναλωτὴν καὶ εἰς τὰς μεσολαβούσας μεταπωλήσεις.

##### Ἄρθρον 40.

1. Εἰς τὴν ὁρὴν πολυτελείας τὴν ἐπιβληθέντα διὰ τοῦ Α. Νόμου 1991)1939, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὑπόκεινται ἐφεξῆς καὶ τὰ εἶδη ἐπιπλώσεως ἐν γένει (τραπέζια, καθρέπται, παρθέων κλπ.), ἐφ' ὅσον ἢ κατὰ τεμάχιον τιμῆς πωλήσεως τούτων ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας.

2. Τὰ διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1210)1942 ὑπαγθέντα εἰς τὴν ὅσην φορολογίαν βαρύντια παρὰ πτωμάτα (λαγούρια κλπ.) ὑπάγονται εἰς ταύτην, ἐφ' ὅσον ἢ τιμῆς πωλήσεως τούτων κατὰ τεμάχιον ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς δέκα χιλιάδας.

3. Εἰς τὰ διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1210)1942 ὑπαγθέντα εἰς τὴν ὅσην φορολογίαν ἐπιτραπέζια εἶδη καὶ σκεύη περιλαμβανόμενα ἐφεξῆς καὶ τὰ ἐκ κυρτοῦ λαοῦ τοιαῦτα.

4. Επίσης υπάγονται εις την ἄνω φορολογίαν οἱ τάπητες, ὡς καὶ τὰ ἀντικείμενα δι' ὧν διεξάγονται παίγνια (ρολίνες, ζατρίκιον, τάβλι, ντόμνο, μανζοῦ κλπ.), ἐξαιρουμένων τῶν παιγνιοχάρτων.

#### Ἄρθρον 41.

1. Καταργεῖται ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Α. 1210)1942 δι' ἧς ἀπελλάγησαν ἀπὸ τοῦ φόρου πολυτελείας αἱ ἐργασίαι βαφῆς, ἐπιδιορθώσεως ἢ μεταποιήσεως φυλκιδῶν γυναικιδῶν ὡς καὶ ἡ ἐπεξεργασία ἐγγυρῶν τοιαύτων κατασκευαζομένων διὰ συρραφῆς ἀποκομμάτων.

Εἰδινῶς ὡς πρὸς τὰ ἐκ συρραφῆς ἀποκομμάτων γυναικιδῶν ἐν γένει, ἔχει ἀνάλογον ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὸν φόρον πολυτελείας ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1631 τοῦ ἔτους 1939 εἰδικῶς διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας περιφερείας.

Ταῦτα ὅμως μεταπωλούμενα παρὰ τῶν ἀρχικῶν ἀγοραστῶν ὑπόκεινται εἰς φόρον πολυτελείας κατὰ τὰς καίμεναις διατάξεις, κατὰ δὲ τὰς περαιτέρω μεταπωλήσεις ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν συμπληρωματικοῦ φόρου.

2. Ἐπὶ πάντων τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον πολυτελείας τῶν εἰσπρατιένων ἐκ τοῦ ἐξωτεριοῦ, ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὴν εἰσπραγὴν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰδῶν τούτων μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ εἰσπραγικοῦ δαμίου καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, δι' ἐπικολλήσεως τοῦ ἀναλογούντος ἐν σῆματι ἐπὶ τῆς οἰκείας διασφάτσεως εἰσπραγῆς.

Ἀπαντα τὰ εἶδη ταῦτα, ἀνεξαρκῶς τῆς κατὰ τὴν εἰσπραγὴν ὡς ἀνωτέρω ἐν τῷ τελωνεῖο φορολογίας τῶν, ὑπόκεινται εἰς φόρον πολυτελείας κατὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι πωλήσεις ἐκ 10 ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς τελευταίας πωλήσεως πρὸς τὸν κατανάλωτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς μερλαδούσας μεταπωλήσεις.

#### Ἄρθρον 42.

1. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 2781)1941, δι' οὗ προστεθῆσαν δὲ εἰσέτη προσόνομοι ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4, εἰς τὸ ἀντικατασταθῆν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Α. 1210)1942 ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 1991)1939 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, προκειμένης δὲ συζητήσεως θεμάτων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦτο παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Ἐπιτροπῇ Τελωνιακῶν Ἀμοιβωτικῶν, μέτεχουσιν ὡς τακτικὰ μέλη μετὰ ψήφου ὁ Διευθυντὴς Μηνοπωλίων καὶ Φόρων Καταναλώσεως καὶ ὁ Τμηματάρχης Φόρων Καταναλώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας ἢ κωλύματός τούτων οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀνὰπληρωταί.

2. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 646)1941 Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὁ κατὰ τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1991)1939 φόρος πολυτελείας ἐπὶ τῶν ἐμφυλκιδῶν οἰκονομικῶν, οἰκονομικῶν ποτῶν κλπ. ἐγγυρῶν πωλήσεως, δοῖται εἰς εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο/ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου παραγωγῆς, τοῦ ἐργοστασίου ὑπογεγραμμένου διὰ τὴν ἐπὶ τῶν φυλκιδῶν κατὰ τὰς ἀντικειμένους ἐπικολλήσιν τῶν ἀναλογούντων ἐντύμων, πρὸς δὲ νὰ ἐκδίδῃ διπλότυπον ἀπόδειξιν πωλήσεως, ἐν ἣ νὰ ἀναγράφεται εἰσαγωγὴ τῆς εἰδος τοῦ πωλουμένου ἐμφυλκιδῶν οἰκονομικῶν, ἢ κατὰ μὲνδρά τιμὴ πωλήσεως τούτου, ὑπολογισμένης εἰς τούτην εἴτε κατωματιμένως εἴτε ὁμοῦ μετὰ τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς τοινοῦσας ἀντιορίας ὁδίας τῆς οὐλῆς καὶ νὰ παραδίδῃ τὴν ἑπερὶ ἀντίτυπον τῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως εἰς τὸν ἀντιστάτην.

Ὁ ἀγοραστής ὑποχρεοῦται πρὸ πάσης παραλαβῆς ἀγοραστήσειν ἐμφυλκιδῶν οἰκονομικῶν νῆν, νὰ ἔντῃ καὶ διασφαλίσῃ ἐπὶ διατὴν τοιλόγιστον διὰ τὸν ἔλεγχον τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω δι-λῆσιν ἀπόδειξιν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ὑπὸ τῶν μεταπωλητῶν ἢ ἄλλων κέντρων τιμὴ πωλήσεως πρὸς τοὺς κατανάλωτας ἢ ἄλλους ἐνδομείσους μεταπωλητὰς ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον τῆς ἀρχι-

κῆς ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τιμῆς ἀγορᾶς τῶν ἐμφυλκιδῶν οἰκονομικῶν κλπ., οὗτοι ὑποχρεοῦνται εἰς ἐπικολλήσιν συμπληρωματικοῦ ἐνόμου 10 ο) ἐπὶ τῆς πέραν τοῦ διπλασίου διαφορᾶς».

#### Ἄρθρον 43.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1991)1939 Ἀναγκ. Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐν ἐνεργείᾳ θεμόσιοι ὑπάλληλοι πάσης κατηγορίας ἢ συνταξιούχοι ἢ ἰδιῶται ὑποδεικνύοντες, ὅτι, πρόσωπα ἐκ τῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἀναγκ. νόμον, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ὑποχρέων πρὸς ἐπικολλήσιν τοῦ ἐνόμου πολυτελείας ἢ γενικῶς πρὸς τήρησιν τῶν περὶ φόρου ἐπὶ τῶν εἰδῶν πολυτελείας διατάξεων, ἐνεργούσι πωλήσεις ἢ ἀγορὰς ἢ γενικῶς συμπράττουσιν ὑφ' οἰονομικῆς ἰδιότητος εἰς τὰς ἀγοραπωλησίας ταύτας ὡς μετὰζοντες ἢ ἐντολοδόχοι κλπ., χωρὶς ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων ἢ ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς κλπ., ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ Νόμῳ, νὰ ἔχῃ ἐπικολλήσιν τὸ πρόσῃκον ἐνσημον ἢ ὅτι ἐπὶ τούτων ἔχῃ ἐπικολλήσιν ἑλλειπὲς ἐνσημον, δικαιούνται ἀμοιβῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συμβουλίου τοῦ Συμβουλίου Διόξσεως Λαθροεμπορίου, μὴ δυναμένης ὅμως νὰ εἶναι ἀνωτέρας τῶν δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιβληθῶν ἐν τῷ Νόμῳ, ἀνὰ ἑκάστην παράστασιν προστίμων εἰς τὰς εἰσπράξεις τοῦ τε πωλητοῦ, ἀγοραστοῦ κλπ., ὡς ὁ νόμος ὁρίζει. Ἡ ὑπόδειξις γίνεται δι' ἀναφορᾶς ἢ εἰδικῆς ἐκθέσεως ἐφ' ἁπλοῦ γόστου ἐπιδομένης πρὸς τὴν ἀρμοδίαν οἰκονομικὴν Ἀρχὴν, δέον δὲ αὕτη νὰ περιέχῃ συγκεκριμένα καὶ σαφῆ στοιχεία περὶ τῆς λαβούσης χώρας παραδόσεως.

2. Ἡ ἐκδοσις τῆς γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου Διόξσεως Λαθροεμπορίου καὶ τῆς βάσει ταύτης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντελεῖται μετὰ τὴν ὁριστικοποίησιν τῆς πράξεως τῆς οἰκονομικῆς Ἀρχῆς δι' ἧς καταλογισθῇ τὰς πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὴν βεβαίωσιν τούτων εἰς τὸ Ἀρχεῖον Ταμείων.

3. Προκειμένης συζητήσεως ὑποθέσεων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον εἰς τὸ Συμβούλιον Διόξσεως Λαθροεμπορίου μετέχει αὐτοῦ ὡς τακτικὸν μέλος μετὰ ψήφου καὶ ὁ ἀρμόδιος Τμηματάρχης Φόρων Καταναλώσεως.

#### Ἄρθρον 44.

1. Εἰς ἐπιγεύσας καὶ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπιτελεῖται κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν ἢ νομομαρτυρίας γραμματῶν, ἐνδικοσῶν, ἀντιγραφιστῶν ἢ ἄλλων ἐνόμων εἰσπρατῶν δημοσίων ἐσόδων μὴ ἂντων ὑπαγῶν εἰς τὴν Διεθνή Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν, διὰ τὴν εἰσπραξὴν τοῦ κατὰ τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον ὑπ' ἀριθ. 1991 τοῦ 1939, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, φόρου πολυτελείας ἢ ἄλλων τινῶν φόρων καταναλώσεως, εἰσπρατῶν ἐν τῇ ἐνστάσει ἐντύμων ἢ ἐντύμων ταινιῶν.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρησιμευοῦμενα δι' ἄλλους ἐκτὸς τοῦ δι' ὧν ἐξετυπώθησαν σκοποῦς, τίθενται εἰς κυκλοφορίαν κατόπιν εἰδικῆς ἐπιτηδεύσεως αὐτῶν ἢ καὶ ἄνευ ἐπισημάνσεως.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1991 τοῦ 1939, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1210 τοῦ 1942 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 1991)1939, καὶ 2781)1941, περὶ ἐπιβολῆς φόρου πολυτελείας, προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

Διαρκούσης τῆς πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς προθεσμίας ἢ καὶ ἀσκηθείσης προσφυγῆς δὲν ἀναισθάνεται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπράξις τοῦ καταλογισθέντος φόρου.

3. Τὰ ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ'

ἀριθ. 1210) 1942 Ν. Δ. προβλεπόμενα ὅρια προστίμων κατὰ παραβάτων ἢ συνεργῶν εἰς παραβάσεις τῶν διατάξεων περὶ φόρου εἰδῶν πολυτελείας, ἀυξάνονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸ διπλάσιον.

4. Αἱ πράξεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφθέρων ἢ ἄλλων εἰδικῶς ἐξουσιοδοτουμένων Ἀρχῶν δι' ὧν καταλογίζεται διαφυγὴν φόρου κλπ. ἢ ἐπιβάλλονται πρόστιμα καὶ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 1210) 1942 κοινοποιῶνται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου Δημοσίου ὁργάνου.

Θ') Φόρος καταναλώσεως ἀκαθάρτου πετρελαίου.

Ἄρθρον 45.

1. Ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1942 καὶ διαρκούσης τῆς διεθνούς ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος πώλησις καὶ ἀγορὰ τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου ἐπιτρέπεται διὰ πᾶσαν χρῆσιν καὶ ὑπόκειται εἰς εἰδικὸν τέλος ἐκ δραχμῶν 15 κατὰ χιλιόγραμμα ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, μὴ προσυμμενόμενον διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τῶν Ἀναγκ. Δανείων εἰσπραττόμενον δι' ἐκδόσεως ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως Δημοσίου Ταμείου.

2. Ἡ πώλησις τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον παρὰ τῶν εἰσαγωγέων αὐτοῦ καὶ τῶν πράκτορων αὐτῶν ἢ παρ' ἄλλων ἐπαγγελματιῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν εἰσαγωγέων ὡς ἀντιπροσώπων ἢ πράκτορων αὐτῶν βάσει ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφθέρου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ ὑποκαίεται νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ πετρέλαιον καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 267) 1941 περὶ ὁργανώσεως τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας Ὑπηρεσίας Κινησίων» ὀριζομένης σχετικῆς διατακτικῆς.

Ἡ ἀνωτέρω ἀδεία τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφθέρου ἐκδίδεται βάσει αἰτήσεως τοῦ ενδιαφερομένου ἀγοραστοῦ καὶ κατόπιν προηγουμένης καταβολῆς τοῦ ἀνήκοντος εἰδικοῦ τέλους.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας δύναται νὰ καθορίζηται καὶ ἄλλως ὁ τρόπος τῆς χορηγήσεως τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδικοῦ τέλους, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐπὶ τῇ συγκοπῇ ἀπλουστεύσεως τῶν διατυπώσεων πρὸς ταχύτεραν παραλαβὴν τοῦτου ὑπὸ τῶν ενδιαφερομένων.

3. Οἱ πωλοῦντες, ἀγοράζοντες καὶ χρησιμοποιοῦντες ἀκαθάρτον πετρέλαιον ἄνευ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφθέρου καὶ τῆς σχετικῆς διατακτικῆς, ὡς καὶ κατὰ παράβασιν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ τρόπου χορηγήσεως κλπ. τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι τοῦ πεντάπλασιου τοῦ ἀνήκοντος εἰδικοῦ τέλους, ἐπιβαλλομένου διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφθέρου, ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων.

Διαρκούσης τῆς πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς προθεσμίας ἢ καὶ ἄσκηθείσης προσφυγῆς, δὲν ἀναστέλλεται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ ἀνήκοντος εἰδικοῦ τέλους.

4. Ὁ ἔλεγχος πρὸς ἐξακριβώσιν τοῦ τρόπου βιβάσεως τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, δι' ἧς καθορίζονται καὶ τὰ καταβλητέα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦτους ἡμερησίως ἔξοδα κινήσεως παγίως καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Γ') Γενικαὶ διατάξεις περὶ λαχείων κλπ.

Ἄρθρον 46.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 22 Αὐγούστου 1937 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως τῶν Κρατικῶν Λαχείων» παρεχόμενον μηνιαῖον ἐπίδομα εἰς τὴν Διευθυντὴν Κρατικῶν Λαχείων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐπεκτείνηται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐπὶ τῶν Ὑποδιευθυντῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν Κρατικῶν Λαχείων.

Ἡ εἰς τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῶν Κρατικῶν Λαχείων καὶ τῶν Γραμματέα αὐτῆς παρεχόμενη μηνιαία ἀποζημίωσις ὀρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1942 δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων ἢ καὶ ἐτέρων τοιούτων καθορίζονται καὶ τὰ ἔξοδα κινήσεως τῶν ἀνωτέρω διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰς κληρώσεις τῶν Κρατικῶν Λαχείων.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2038) 1939 Ἀν. Νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ Κρατικῶν Λαχείων» προβλεπόμενα τρία ἐπίλεκτα μέλη τῆς Κοινωνίας ὡς μέλη τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων, ὀρίζονται, εἰς τέσσαρα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων μετέχει ἐφεξῆς ὡς τακτικὸν μέλος καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείου Προκαταθῆκῶν καὶ Δανείων καὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων μετέχουσιν ἐφεξῆς ὡς τακτικὰ μέλη μετὰ ψήρου καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὡς καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Τοῦ Διοικ. Συμβ. Τ. Π. καὶ Δ. προεδρεύει ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 47.

Τὰ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐνιστάμενους τὸν ἑλκον καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καταναλώσεως καὶ τελῶν φύλαξης ἐν γένει παρεχόμενα ἔξοδα κινήσεως ὀρίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παγίως δι' ἐκδόσιν ἐνέκτου πραγματικῆς ἐργασίας καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 48.

Τὰ κατὰ τὴν ἄσκησιν προσφυγῶν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων κατεστημένα παράβολα, ὀρίζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἑξῆς : Ἐφθέρων ἢ προσυγγῆ ἀσκήσας κατὰ πράξεως ἢ ἀποφάσεως κλπ. Οἰκον. Ἐφθέρου ἢ ἄλλης Δημοσίας Ἀρχῆς ἢ ὁργάνου, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ποσὴν τοῦ καταλογισθέντος φόρου ἢ προστίμου κλπ. ἀθροίζεται ἀπὸ δραχμῶν 2001 μέχρι δραχμῶν 5.000, τὸ παράβολον εἶναι δραχμαὶ 250. Ἄν τὸ ποσὸν τοῦ φόρου κλπ. ἀθροίζεται ἀπὸ δραχμ. 5.001 μέχρι 10.000, τὸ παράβολον εἶναι δραχμ. 500. Ἀπὸ δραχμῶν 10.001 μέχρι δραχμῶν 50.000 τὸ παράβολον εἶναι δραχμ. 1.000. Ἀπὸ δραχμῶν 50.001 μέχρι δραχμῶν 100.000, τὸ παράβολον εἶναι δραχμαὶ 2.000. Ἀπὸ δραχμῶν 100.001 μέχρι δραχμῶν 1.000.000 τὸ παράβολον εἶναι δραχμαὶ 5.000 καὶ ἀπὸ δραχμῶν 1.000.001 καὶ ἄνω τὸ παράβολον εἶναι δραχμ. 10.000.

Ἐπὶ ποσῶν φόρου ἢ προστίμου κλπ. ἀθροισθέντων μέχρι δραχμῶν 2.000 οὐδὲ παράβολον καταβάλλεται.

Ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων τὰ παράβολα ὀρίζονται ὡς ἑξῆς : α) δραχμαὶ 750 ἐπὶ ποσῶν φόρων

κλπ. μέχρι δραχμῶν 10.000, β) δραχμαὶ 1.500 ἐπὶ ποσοῦ φόρων κλπ. δραχμῶν 10.001 μέχρι 50.000, γ) δραχμαὶ 5.000 ἐπὶ ποσοῦ φόρων κλπ. δραχ. 50.001 μέχρι δραχμῶν 100.000, δ) δραχμαὶ 10.000 ἐπὶ ποσοῦ φόρων κλπ. δραχμῶν 100.001 μέχρι δραχμῶν 1.000.000 καὶ ε) δραχμαὶ 20.000 ἐπὶ ποσοῦ φόρων κλπ. δραχμῶν 1.000.001 καὶ ἄνω.

Τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τῶν παραβόλων δὲν προσανέχονται δι' ἄλλου ὥστε τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας τέλους ἢ ποσοστοῦ.

Δι' ἐκδόστην ἐκδιδουμένην ἀπόφασιν τῶν ἀνωτέρω Δικαστηρίων παρέχεται εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν Εἰσηγητὴν Τριφυλιάρχον ἀποκλιμῶσις μὴ ὑποκειμένη εἰς κρατήσεις καὶ εἰς τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν ἐξέδωσιν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν, εἰς τὸν Γραμματέα ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου τῶν Δικαστηρίων τούτων ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα κατὰ κεκοινημένη μετὰ τῶν τελευταίων τούτων κατ' ἐπισημοῖαν.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβόλων, ποινικοδικαίου καὶ ἀναθεωρητικοῦ, παρακολουθεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Φορολογίας, ὅστις ἐποεῖς μετέχει τῆς συνθέσεως αὐτοῦ ὡς Ἐπίτροπος, ἔνθεν ψήφου.

Αἱ κρίσεις περὶ προσθέτου ἀνισότητος τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου διατάσσονται, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἐπίτροπον ἀναπληρούμενον ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τοῦ νεύματος αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

#### Ἄρθρον 49.

Διανομέστα τῆς Λιθοῦς ἐπιπολέμου καταστάσεως ἐπιτρέπεται ὅπως κατ' ἐξίκεσιν τῶν κειμένων διατάξεων, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δοῖνται ἄλλως πᾶ τοῦ τούτου εἰσπράξεως τῶν ἐπιδόσεων ἐν τῶν φορολογικῶν τούτων ἀνατίθενται εἰς ἐτέρας Οἰκονομικὰς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἐλέγχου διεκδικήσεως νύκτων, συζητοῦνται ἄλλως πᾶ τῆς διαδικασίας, ἀποκρίσεως, ἀκρίσεως ἐνδίκων μέσων, προθεσμιῶν κλπ. καὶ κανονικῶς συζητεῖται πᾶσα περίπτωση μὴ οὕτως προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλ' ἐπιπίπτουσα εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον δι' αὐτοῦ σκοπὸν καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν κειμένων φορολογικῶν διατάξεων ἐπὶ τῶν ἄνω ἀντικειμένων.

#### Ἄρθρον 50.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται μετὰ εἰκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

Τὰ Μέλη

**Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ**

**Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ὡς μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**

## ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(9)

Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων τοῦ ὁργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀγίου Νικολάου.

### ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 93 παρ. 6 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 112)1941 ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δήμου Ἀγίου Νικολάου ὁρεσάσαν εἰς τροποποιήσιν τοῦ ὁργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου τούτου ὡς κατωτέρω :

1. Τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὁργανισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ὁργανικὴ σύνθεσις καὶ τὸ μισθολόγιον τοῦ προσωπικοῦ ὁρίζεται :

|                          |           |
|--------------------------|-----------|
| Ἡς γραμματεὺς α' τάξεως  | δρ. 3.000 |
| Ἡς Γραμματεὺς β' τάξεως  | » 2.500   |
| Ἡ Ἀκόλουθος              | » 2.100   |
| Ἡς ἀκόλουθος             | » 2.100   |
| Ἡ γραφεὺς α' τάξεως      | » 1.900   |
| Τρεῖς γραφεῖς α' τάξεως  | » 1.900   |
| Ἡ γραφεῖς β' τάξεως      | » 1.500   |
| Ἡς κλητὴρ                | » 1.300   |
| Ἡς ἐπιστάτης ὑδραγωγείου | » 1.800   |

2. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς α' κατηγορίας τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν δικαιούνται ἐπιδόματος λόγω εὐδοκίμου ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ παραμονῆς ὡς ἑξῆς :

α'. Οἱ συμπληροῦντες τὴν κατὰ τὸν παρόντα ὁργανισμὸν ἀπαιτούμενον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὴν ἐπόμενον ἀνώτερον βαθμὸν χρόνον ὑπηρεσίας μὴ παραγόμενοι δὲ ἐλλείψει κανὼν θέσεων, τοῦ ἡμίσεος τῆς διαφοράς τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ, ἐν ὁργανικῶς κέκτανται καὶ τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ τοῦ ἐπόμενου ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐπιδόματος τούτου ἀπαιτεῖται πενταετής τοιούτουλάχιστον ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίας.

β'. Οἱ συμπληροῦντες τοιστὶ εἰσέτι ἀπὸ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἀνωτέρου ἐπιδόματος ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπηρεσίας, δικαιούνται καὶ τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος τῆς οὐλοῦντος διαφοράς.

γ'. Ἡς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους ὡς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους περὶ ὧν τὸ ἐδάφειον α' τοῦς μὴ δυναμένους ὁμοῦς νὰ προαγῶσιν εἰς ἐλλείψει τυπικῶν προσόντων εἰς τὸν ὁλοκλήρου μισθοῦ τῆς ἰσοκατάστατος, παρέχεται ἐπιδόμα 5 % ἐπὶ τοῦ ὁργανικοῦ μισθοῦ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τετραετοῦς εὐδοκίμου ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ παραμονῆς, 5,0 % δὲ εἰσέτι ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐτέρας τετραετίας.

δ'. Ὁ ποὺ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διανομῆς νόμος ὑπηρεσίας, ὑπελογίζεται, προκειμένου μὲν περὶ ὑπαλλήλου τοῦ ἐδάφ. α' διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἡμίσεος μόνον τῆς διαφοράς μετὰ τοῦ ὁλοκλήρου μισθοῦ καὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐπόμενου ἀνωτέρου βαθμοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐδάφ. β' διὰ τὴν συμπλήρωσιν μιᾶς μόνον τετραετίας.

ε'. Τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόματα ἀπονέμονται ἡμιστολογημένη ἀποφάσει τῆς Δημογεροντικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

**Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ**